

Apostlenes gjerninger kapittel 27

- Sjøreisen og skipsforliset

Oppsummering

- Paulus og noen andre fanger blir overlatt til offiseren Julius, og de starter sjøreisen fra Cæsarea mot Roma. I Sidon får Paulus lov å besøke gode venner, før de reiser nord for Kypros og til Lykia. De finner et skip som skal til Italia, men får problemer med vinden, og må gå i land på Kreta.
- Paulus advarer mot å reise videre, det vil bety ulykke. Men offiseren hører ikke på ham, og de drar til sjøs. En sterk storm gjør at de mister kontroll på båten, og de driver på havet i flere dager, og mister alt håp om redning. Paulus deler et budskap fra Gud med dem, om at de kommer til å bli reddet.
- Etter to uker på Adriaterhavet, får de kjenning av land midt på natten, og frykter at de skal bli knust mot klippene. Paulus får dem til å spise brødet som han bryter, og de får nytt mot.
- Når dagslyset kommer, ser de en ukjent kyst, som senere viser seg å være Malta, og en sandbanke der de kan drive båten på land. Soldatene vil drepe fangene av frykt for at de skal rømme, men offiseren vil redde Paulus, og får hindret dem. Alle kommer seg velberget i land.

Et bibelfaglig poeng

En mulig forklaring på hvorfor Lukas bruker så mye plass på å beskrive denne sjøreisen, er at han vil få frem Guds intensjon om å få Paulus trygt frem til Roma, til tross for alle hindringer. Det store endemålet for hele den fortellingen som Lukas har skrevet i sitt dobbelverk, er at budskapet om Jesus skal bli forkynt i hovedsenteret for hele den hedenske verden, altså Roma.

En gave

Når Paulus takker Gud, bryter brødet og deler med de andre, får alle nytt mot, midt i en ekstremt krevende situasjon (vers 35-36). Parallellen til nattverden er åpenbar. Og så konkret er det: Gjennom nattverdens måltid så får vi ny styrke og nytt mot.

En utfordring

Selv om Paulus gjennom dette kapittelet, der han gjennomgår store prøvelser i stormen på havet, hele tiden virker modig og frimodig (vers 22-25, vers 31, vers 34-36), vet vi at han også kunne bli både redd og frustert (2.Kor 1, 8-9). Men på båten hadde han en viktig funksjon, der han skulle sette mot i de andre. Vi får mer mot når vi er villige til å være modige for andres skyld.

En bønn

Gode Gud. Takk for at uansett hvilke stormer jeg må gjennom i livet, så er du alltid i båten med meg. Hjelp meg til å sette mot i dem jeg har rundt meg, og til å gi trøst og håp til de som er urolige og redde.